VOLUME 55., JUNE 1, 1963 No. 6. szám. — 1963 június 1

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Fogadd el!

Fagyos, hideg a tél,
Zivataros az éj . . .
Oh, de sok a közöny,
Az emberi szivekben . . .

Szelek szárnyán szállnak . . .,
Bűnös úton járnak . . .
Nem törődnek mit sem
Az örök élettel . . .

Jaj, de sokan vannak,
Az Ur napja közel . . .
Oh, ti ne féljetek,
Jutalma Nála van!

Oh, ne légy közömbös,
Ne játsz az üdvöddel!
Mert, de szomorú lesz,
Ha nem törődsz lelkeddel.

Az Ur szava így szól:
Meg ne keményítsed
Szivedet, fogadd el
Örök üdvösséged!

Már e földön itt lenn
Boldog lesz életed,
Ha Benne teljes lett
Hited és reményed!

KRAHLING JÁNOSNÉ

Sebesebb szárnyon

Most már emelkedünk.
Egyre kisebb lesz minden.
Fürkésző szemmel
a távolodó földet kémlelem,
s a gép repül velem.

Van ebben a repülésben
valami új s valami régi.
A gépmadár akármily gyorsan szállna,
még sebesebb az imádságok szárnya.

S míg tovatűnő falvak, templomok
ragyognak odalenn a napsugárban,
ne zendülne meg hálaénekem,
hogy van nekem
sebesebb szárnyam, boldog, tiszta szárnyam?

T. E.

"Müvem a Királynak szól"

Amilyen merész ez a kijelentés, oly elkötelező is. "Hát közeledhetem művemmel ahhoz a nagy Királyhoz, akinek dicsőségével teljes a mindenség? Tehetek én még valamit az ő alkotásához, mely tökéletes és egész?" Igy kiáltott fel hajdan Madách Imre, a nagy magyar író.

Igen, éppen azért, mert tökéletes, várja az emberek műveit. Várja a tiedet és az enyémet, kedves Olvasóm.

Ehhez a fenti örök szépségű kijelentéséhez hozzá teszi Madách:

"Méltó adót szent zsámolyára!"

Pál apostol, az Ur szolgája egyszer így kiáltott fel:

"Adósok vagyunk!"

Minden, ami van ezen a világon, vagy világokon — ha ezt is szabad mondani — Istentől van. ő teremtett és teremt mindent az emberek javára és boldogságára. ő öltöztette fel a természetet leírhatatlan ékes ruhájába. ő termékenyíti meg a földet gazdagon az emberek és állatok fönntartására. S ha tagadják is némely gondatlan, a bűn által megrontott, a bibliai író szerint "BOLOND" emberek a Teremtő és mindeneket fönntartó Isten létezését, TAGADHATATLANUL és minden tekintetben ŐREÁ VAGYUNK UTALVA.

Az ő jósága és szeretete olyan felfoghatatlan és kibeszélhetetlen nagy, hogy leírni azt lehetetlen. De tudjuk és érezzük az apostollal, hogy adósok vagyunk s az adósságunk Istennek olyan nagy, hogy azt kifizetni képtelenek vagyunk.

Ezt a nagy adósságot érezte Mikeás próféta is, amikor így szólott:

> "Mivel menjek eleibe az Urnak? Hajlongjak-e a magasságos Istennek? Égőáldozatokkal menjek-é elébe, esztendős borjukkal? (Malakiás 6:6—8.)

Felismerte ez a régi, istenfélő ember, hogy az Isten előtti hajlongások, az oltáron végzett áldozatokkal egyben, nem elégséges. A kifizethetetlen adóssággal szemben Isten mást vár az emberektől. Három nagyon fontos dolgot jegyez meg a próféta.

> "Megjelentette neked, oh ember, mi legyen a jó és mit kíván az Ur tetőled . . ."

1. Igazságot cselekedjél.

A Sátán, Isten és az emberek nagy ellensége eleitől fogva hazug volt s az ő igazságtalan szellemével nagy mértékben befolyásolta az emberiséget. Anyagi előnyökért, üzletért, hírnévért, hatalomért hazugságot mondanak és igazságtalan, káros dolgokat visznek véghez. Sokszor a keresztyén gyülekezetben is történnek igaztalan dolgok, melyek Isten előtt utálatosak s melyekért áldástalan marad a gyülekezet minden munkája.

2. Az irgalmasság szeretete

Isten irgalmas és kegyelmes az emberiség iránt. Ha ezt nem gyakorolta volna, már régen elpusztult volna a világ. Még most is irgalmas. A Szentírás azt tanítja: Nem akarja, hogy az emberek elvesszenek (elkárhozzanak), hanem azt akarja, hogy megtérjenek és éljenek.

Ezzel a nagy irgalommal szem-

Készüljünk a konvencióra!

New Brunswick, N. J., 1963 julius 10-14-ig

ben azt látjuk, hogy az emberek irgalmatlanok egymással szemben. — Bosszúállók, egymás felett ítélkező, gonosz szelleműek, holott az ítélet nem az embereké, hanem az Istené. Ő fogja megítélni a nemzeteket, népeket és az egyes embereket az ő cselekedeteik szerint. Az Istené az ítélet s nem az embereké! Isten irgalmasságot követel s azt türelmesen el is várja az emberektől.

3. Alázatosságban való járás

A büszke, elbizakodott lelki állapot Isten előtt útálatos. Még az emberek is kerülik az ilyen embereket. Viszont az alázatos embert mindenki tiszteli és becsüli. Mi Isten előtt élünk és járunk. Legyen az élet kedves Isten és emberek előtt. Az alázatnak legnagyobb mintája, az Ur Jézus Krisztus mutatott erre példát: "Alázatos volt mind halálig" . . . Még üldözői, gyilkosai ellen sem nyitotta fel száját átkozódásra, hanem imádkozott ellenségeiért.

Ezt a három jót Isten elvárja tőlünk, emberektől a kifizethetetlen adósságunk kamatja fejében s ha ezt kitermeljük életünkben, az Istenben való hitünk és az Őbenne elrejtett életünk összhangba vezet az Istennel és az ő akaratával. S ha ez megtörténik emberi életünkben, a legkisebb munka, a legaprólékosabb cselekmény, az emberekkel való mindennapi érintkezésünk úgy verheti vissza az Isten dicsőségének fényét, mint reggel a harmatcseppek a nap fénysugarait.

Ekkor, — de csak ekkor — mondhatjuk mi is:

Művem — azaz életem — a Királynak szól!

EMERITUS

Figyelem! Figyelem!

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség évi nagygyűlését a New Brunswick-i Magyar Baptista Gyülekezetben tartja 1963 július 10-től 14-ig.

Szeretettel felkérjük azokat, kik részt óhajtanak venni ezen a nagyon áldásosnak ígérkező konvención, jövetelüket előre jelentsék be a vendégfogadó gyülekezet lelkipásztorának, kinek címét itt közöljük:

Rev. Emery Kocsis
2 High Street
New Brunswick, N. J.

Irják meg: Mikor érkeznek és hányan? Férj, feleség, vagy magányos? Meddig maradnak? — Szállásról csak úgy gondoskodunk, ha felszólításunkat figyelembe veszik.

Az örök élet öröksége

(A Transworld Rádión elhangzott igehirdetés.)

Mostani alaptángyunk a Lukács szerinti evangélium 10. fejezetének 25. versében van megírva.

"És imé, egy törvénytudó felkele, kísértvén őt és mondván: Mester, mit cselekedjek, hogy az örök életet vehessem?" (Lukács 10, 25.)

Az Ur Jézus nyilvános tanítását sokféle ember hallgatta. A legtöbb egyszerű ember volt, de néha közéjük vegyült a népvezetőknek egy-egy képviselője is. Ezekhez tartoztak az úgynevezett törvénytudók, illetve írástudók.

Kik voltak ezek? Theologusok és jogászok. Mint a mózesi törvény és egyéb szentiratok hivatalos kezelői és magyarázói, tudásban és tekintélyben fölötte álltak a papi osztálynak. A közvélemény irányítása és a közügyek vezetése nagy részben a befolyásuk alatt állt.

A szövegünkben említett felszólaló is egy ilyen törvénytudó volt, vagyis a zsidó hittudománynak egy képviselője. Az a kérdése, hogy mit tegyen, hogy az örökélet birtokába jusson, ezért egy kissé furcsán hangzik az ajkáról. Az Ur Jézus neki is mondhatta volna, mint egyszer Nikodémusnak: Te mester vagy Izráelben, és nem tudod ezeket?

Hogy írástudó létére ezt nem tudta, az ellene szól. De hogy elég bátor volt ahhoz, hogy a tudatlanságát a nyilvánosság előtt bevallja, az mellette szól. Kérdezésének a szándéka nem egészen átlátszó. Azért fordult Krisztushoz, mert illetékesnek tartotta rá, vagy csak azért, hogy a názáreti mesternek csapdát állítson? Nem tudjuk. Akárhogy is volt, a felvetett kérdésének a megfogalmazása nagyon helyes.

"Mit cselekedjek, hogy az örök életet vehessem?" Illetve, Luthernek és más fordítóknak pontosabb fordítása szerint: Mit cselekedjek, hogy az örök élet örökségét elnyerjem? Ez a kis helyreigazítás indokolt, amennyiben ez a szó: örökség, lényeges különbséget jelent.

Ha valaki a maga erejéből, vagy szorgalmából tesz valamire szert, például tudásra, jártasságra, vagy vagyonra, akkor az elért cél az illetőnek a személyes érdeme. Valamit örökölni azonban mást jelent. Az érdem ez esetben azé, aki az örökséget megszerezte és az örökösre ráhagyta.

A bűnös ember is az Isten ingyen való kegyelme által jut a mennyei örökség birtokába. Az üdvösséget nem lehet kiérdemelni, sem jócselekedet, sem áldozat, sem pedig vallásos gyakorlatok által. "Mert kegyelem által üdvözöltök", mondja az Irás, "a hit által, és nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék!"

Az örök élet elnyerésére csak egy mód van: a Jézus érdeme által. Isten kegyelméért esedezni csak egyféleképpen lehet: a Jézus nevében. Az örök életnek, ennek a mennyei örökségnek csak egy a szerzője és kezese: a Megváltó Jézus Krisztus!

És maga az örökös? Van neki is valami szerepe az örök élet elnyerésében? Oh igen! Érdeme nincs az örökségben, de szerepe van. Egy újság nemrég egy különös végrendelet történetét közölte. Egy dúsgazdag végrendelkező két levelet hagyott hátra. Az egyikre ez volt írva: Halálom után azonnal felbontandó! És a másikra: A temetésem után azonnal felbontandó! Amikor az illető meghalt és az első levelet felbontották, ezt találták benne: A temetésem idejét hajnali 3 órára rendelem el. Ennek a furcsa kívánságnak eleget tettek, de a gyászoló közönség, ebben a szokatlan időben, persze igen gyér volt. Amikor a temetés után a másik levelet felbontották, nagy meglepetés érte a jelenlévőket. A tartalma így hangzott: Az egész vagyonomat, egyenlő részekre osztva, azokra a barátaimra hagyom, akik a temetésemre eljöttek, mert ezek az igazi barátaim!

Ez a történet persze nem fedi a mennyei örökség problémáját minden tekintetben. Az isteni gondviselés nem állít csapdákat. De egyik tanulsága megszívlelendő, az örökség elnyerése az örökösön is múlik. A végrendelkezőnek csak az igazi barátaira volt gondja.

Ez eszünkbe juttatja az Ur Jézusnak egyik mondását: "Ti a barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek!" Ez a kijelentés a Krisztus követésének a lényegét érinti. Barátainak nevezi azokat, akik szívvel-lélekkel követik őt.

Derülátással azt lehetne mondani, hogy az Ur Jézusnak első baráti köre — értve ez alatt a 12 tanítványt — azóta 750 millióra sza-

porodott fel. A statisztika kimutatása szerint ugyanis napjainkban ennyi ember van keresztyénnek elkönyvelve. Egy valóban imponáló szám, mely tetszetősnek hangzik.

De sajnos, mint sok minden az életben, ez a látszat is csal. — A Krisztus igaz követőinek a meghitt köre nem azonos a tágabb értelemben vett, névleges keresztyénségnek a zömével. Ugy is lehetne mondani: Krisztusnak sok az ismerőse, de kevés a barátja!

Ahhoz, hogy valaki az örök élet örökségének a várományosa legyen, nem elég a Krisztussal való futólagos ismeretség. Nem elég a templomba járás, adakozás az egyháznak, az ünnepnapok betartása és ehhez hasonló vallásos ténykedés. Azt a Megváltót, aki teljes üdvösséget szerzett számunkra, csak teljes odaadással lehet szolgálni. A félig-meddig keresztyén semilyen keresztyén.

"Mester, mit cselekedjem, hogy az örök élet örökségét elnyerjem?" — kérdezte a törvénytudó. Erre a kérdésre van válasz! Az egész Evangélium erről szól.

Arra szólít fel, hogy gyarló földi életünket szenteljük oda az örök élet Urának. Annak az Urnak, akinek ígérete így hangzik:

Én vagyok a feltámadás és az élet! Aki hisz énbennem, ha meghal is él! És mindaz, aki él és hisz énbennem, soha meg nem hal!

Áldott legyen érte szent neve!

LANT EMIL

Meghal apukáért . . .

Irta: Fülöp Árpád

A kis Elizabeth a legszorgalmasabb leányka volt a vasárnapi iskolában. El nem maradt volna a világ minden kincséért sem. De nemcsak hogy ott volt, hanem annyira figyelt, hogy még a felnőttek is példát vehettek tőle . . . Csak úgy itta magába az életadó igéket . . . Vasárnapi iskola után ott maradt az istentiszteleten is. Szépen anyukája mellé ült és ott maradt végig minden vasárnap. Arca a túláradó boldogságtól ragyogott minden alkalommal . . . Alig várta a délelőtti után az esti összejövetelt, majd a szerda esti imaáhítatot.

Elizabeth alig mult kilenc éves, de kicsi szivét az Ur Jézusnak adta át maradéktalanul . . .

De nem volt mégsem egészen megnyugodva. Sokszor könnyeket törölt le kicsi szemeiből prédikáció közben, különösen, amikor a lelkipásztor arról beszélt, hogy aki meg nem tér, elkárhozik. A lelkipásztor komoly hívő ember; nem modernista, aki tagadja az Ur Szenlélektől való fogantatását; a teremtés helyett evolúciót hirdet; a tenger kettéválását természeti jelenséggel magyarázza stb. (Ezek a hitetlen "lelkészek" jobban tennék, ha erdőirtásra mennének, mert ott fákat irtanának, nem a hitet az emberek lelkéből.)

Elizabeth édesapja szivéből is kiprédikálta a hitet egy hitetlen "pap", amikor egy más városban laktak. Abban a városban még eljárt a templomba és ott hallotta az istentelen "lelkész" átkozott prédikációit; a hitetlen ajakkal hirdetett isteni igazságok elferdítését; a végén pedig már úgy összezavarodott lelkében, hogy semmit sem hitt és abban a városban, ahova költöztek, már nem is ment soha az Isten házába . . .

Ez fájt a kis Elizabeth kicsi szivének . . . Ő nagyon szerette az Ur Jézust, apukája pedig nem hitt Benne. (A kis Elizabeth tudta azt is, hogy apukája az örökélet útját elhagyta és az örök kárhozat útján jár . . . Sokszor kérlelte apukáját, hogy menjen anyukával és ővele az Isten házába, de apukája hajthatatlan maradt. Pedig a kis Elizabeth érzékeny szive megérezte, hogyha apukája az ő mostani lelkipásztorukat hallaná, biztosan megtérne . . .

A kis Elizabeth életében a tizedik tavasz köszöntött be . . . A természet gyönyörű virágdíszben pompázott és a madarak éneklése tette még kedvesebbé a természetben való időzést. De a kis Elizabeth ennek már nem örülhetett. Beteg lett. Arca csattanóan piros lett és pulzusa hevesen dolgozott . . . Lázas volt. Az orvos súlyos tüdőgyulladást állapított meg . . .

A kis Elizabeth hetekig feküdt ágyában minden javulás nélkül, sőt egy nap az orvos ezt a szívrendítő kijelentést tette: "A kislány Isten kezében van . . ."

Felváltva virrasztottak anyuka és apuka a nagybeteg leányka ágyánál.

Nagyon gyenge volt már a kis Elizabeth, amikor vértelen ajkai mozogni kezdtek. (Anyukája föléje hajolt és kérdezte:

— Mit kívánsz, édes gyermekem?

— A lelkipásztor bácsival szeretnék beszélni — mondta elhaló, gyenge hangon a nagybeteg leányka.

— Azonnal hivatom — felelt anyuka.

És a lelkipásztor jött hamarosan. — Megállt a jólismert, drága leányka ágyánál . . .

— Hogy érzed magad, kicsi Elizabeth? — kérdi az áldott életű lelkipásztor.

Minden erejét összeszedve mondta a nagybeteg leányka:

— Hamarosan jól leszek és sohase leszek többet beteg. Megyek az Ur Jézushoz . . .

— De, édes, kicsi Elizabeth, hát nem szeretnél meggyógyulni? Nem szeretnél újra járni a mi vasárnapi iskolánkba, hisz úgy szerettél ott lenni . . . .

— De nagyon szeretnék meggyógyulni, vasárnapi iskolába, imaházba járni, de mégis inkább meg szeretnék halni . . .

— Dehát miért? — kérdi egész lényében megrendülve a lelkész.

A nagybeteg leányka mélyet sóhajtott. Majd halkan, vontatottan beszélt, látszott rajta, hogy részére nagy megerőltetéssel jár a beszéd . . . De azért csak elmondta, ami kicsi szivén feküdt.

— Meg szeretnék halni — kezdte —, mert nagyon szeretem apukámat, de ő, aki szerette az Ur Jézust valamikor, de elhagyta Őt és kiesett az Ur Jézus kegyelméből, hitetlen lett és ha ő meghal, elkárhozik . . . Szeretném, ha megtérne, hogy mindig vele lehessek és anyukámmal együtt a szép mennyországban. Azért szeretnék meghalni, mert ha én maghalok és a koporsómnál a lelkész bácsi prédikálni fog, az én apukám — ha egyszer is hallani fogja prédikálni, én tudom, hogy apukám meg fog térni . . .

Ennyit tudott a kis Elizabeth szólani és utána hátrahanyatlott és nem szólalt meg többé . . .

A lelkész szólni szeretett volna valamit, de torka összeszorult és ajkán nem tudtak szavak előjönni . . . Csak az arcán végigpatakzó könnyeit törülgette . . .

Apuka, anyuka és a lelkipásztor zokogva álltak a nagybeteg leányka ágyánál, amikor a leányka még egyszer mélyet sóhajtott, mégegyszer kinyitotta üvegesedő szemeit és ránézett a körülötte levőkre; arcán boldog mosoly vonult végig, bágyadt szemei fennakadtak és a kicsi szív örökre megszünt dobogni . . .

A temetésén igen sokan jelentek meg. És a hívő lelkipásztor hirdette a vigasztalás áldott igéit. De nehezen ment most a búcsúztató beszéd. Elmondta azt is, miközben el-elcsuklott hangja — hogy a kis Elizabeth kívánt meghalni, hogy apukája egyszer, ha máskor nem, hát az ő búcsúztatására templomba jöjjön és Igét hallgasson, mert hitte, tudta, hogyha apukája egyszer ebben a templomban prédikációt hall, meg fog térni és akkor ő együtt lesz nemcsak anyukával, de apukával is a mennyben és ott már nem lesz többé halál, nem lesz elválás . . . De a lelkész azt is elmondta, hogy Jézus Krisztus is kívánt meghalni, hogy ezáltal mi megtérhessünk és üdvösségre, a mennyországba juthassunk . . .

Amerikában ritkán szoktak temetésen sírni, de most mindenki zokogott . . .

Különösen az édesapa sírt, zokogott mély, nagy lelki fájdalommal, két tenyerébe temetve szomoruságtól megviselt arcát, miközben egész testében remegett a sírástól . . .

A temetés után való napon Elizabeth a lelkipásztorhoz vonszolta önmagát.

Hosszan beszélgettek, majd leborulva együtt imádkoztak . . .

Amikor térdeikről felemelkedtek, már nem a hívőből hitetlenné lett ember kelt fel a lelkész mellett . . . Uj ember lett, hívő ember lett a megboldogult drága, kicsi Elizabeth apukája és hiszi, hogy az Ur megszabadította az átkozott, hitetlen élettől és új életet kezdett, amely életnek soha vége nem lesz, és a mennyországban együtt lesz a kis Elizabettel és anyukával örökkön örökké . . .

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

"KÖNYÖRÜLJETEK NÉMELYEKEN, MEGKÜLÖNBÖZTETVÉN ŐKET."
(Judás 22.)

Emberi természetünknél fogva könnyen bele esünk abba a tévedésbe, hogy az emberek között különbséget s személyválogatást teszünk. Egyik ezért, a másik pedig amazért nem rokonszenves előttünk. Egyiknek ezt a másiknak azt a hibáját nem bírjuk elhordozni s könnyen a békétlenség, türelmetlenség, elhidegülés és haragtartás szelleme foglalja el a szíveket. Pedig Isten segítségével egy kis szeretet által elhordozhattuk volna őket.

Igaz, tapasztalatunk azt mutatja, hogy nem minden emberrel lehet közeli testvéri és baráti viszonyban élni, de a Szentírás tanítása szerint: "Amennyire lehet" mégis csak meg kell találni annak módját, hogy a gyülekezetben a sok emberi gyarlóságok dacára a Krisztusban hívők személyválogatás nélkül szeretetben és békességben éljenek.

Talán némelyeknél ott van a nagy hiba, hogy a Krisztus szelleme nem hatotta át őket s nem adták át magukat teljesen az Urnak s a Szentlélek vezetésének. — Lelkükben csak félig keresztyének s kifelé pedig nagyot mutató vallásoskodó keresztyének.

Nagy különbség van a lelki élet és a szigorú, külsőséges vallásoskodó keresztyén élet között. Ott is lehet hiba, hogy az itt idézett igét s a Szentírásnak többi, hasonló tanításait vagy nem értik, vagy pedig nem akarják megérteni.

Igen, nekünk hívő keresztyéneknek szabad megkülönböztetni az embereket, de nem azért, hogy ítéletet mondjunk felettük, hazug rágalmakat szórjunk feléjük s ha véletlen szembe találkozunk velük, akkor a legkeményebb megvető szavakkal illessük őket.

Az Ur Jézus ezt soha senkivel, még a legnagyobb ellenségeivel szemben sem tette. A megtévedteket, bűnbeesetteket szeretettel oktatta, felvilágosította s magához ölelte. Az Ur Jézus beletekintett a szivekbe, megkereste az okokat, melyek miatt megtévedtek, vagy a lelki életük fejlődésében megállottak s nem fejlődhettek teljes összhangba az Istennel. Igy tett Jézus a samáriabeli bűnös aszszonnyal, a másik bűnös nővel, kit a farizeusok elébe állítottak, stb.

Különböztesd meg, keresd meg, Testvérem azokat a lelkeket, akiket könnyelműen előztél szived mellől s könyörögjél értük, mert így különböztetett meg tégedet is az Ur és könyörült a te tévelygő lelkeden.

Nőtestvéreinkhez!

Ismét elközelget a mi konvenciónk áldott ideje. Egy hosszú esztendő, annak minden küzdelmével, harcával, áldásaival mögénk vonul. Ha visszapillantunk az elmult esztendőre, Sámuellel mondhatjuk: — "Mindeddig segítségül volt nékünk az Ur." Egy esztendő alatt sok minden történhet és történt az elmult évben is. De a mi részünkre, hívő nők részére minden másnál fontosabb az, hogy mi történt, vagyis mit tettünk a mi Urunk Jézus Krisztus országa építéséért. De hol is van Isten országa? "Isten országa tibennetek van" — mondja Urunk. Nos, mit tettünk azért, hogy Isten országa növekedjék, fejlődjék mibennünk? Igénybe vettük-e azokat a kegyelmi ajándékokat, amelyeket Isten lelki fejlődésünk érdekében nekünk ajándékozott? Például olvastuk-e naponta Bibliánkat? Tartottunk-e naponta házi áhítatot? — Elvonultunk-e titkos kamránkba elcsendesedni Istenünk előtt? Elmondtuk-e mennyei Atyánknak szivünk minden tervét, vágyát, örömét, szomorúságát? Megkérdeztük-e Istent terveink felől? Nem maradtunk-e el könnyelműen az Isten házából? Isten, lám, mily sok lehetőséget adott, azért, hogy lelkünkben Isten országa fejlődhessék!

Továbbá mit végeztünk a mi Urunkért és a lelkekért? Erősítettük-e a csüggedőket, vigasztaltuk-e a szomorú szivűeket? Mit végeztünk a helybeli és az országos női munka előbbrehaladásáért? Résztvettünk-e a női összejöveteleken, elvégeztük-e feladatainkat? És mit végeztünk az Amerikai Magyar Baptista Szövetség munkáinak előbbrevitele érdekében? Támogattuk-e floridai otthonunkat? Segítettük-e irodalmunkat? Mindezek roppant fontos dolgok, melyeket Isten részben a mi kezünkbe is letett.

Istent szolgálni felséges dolog. Isten el is várja a szolgálatot, az adott talentumok szerint. A legegyszerűbb munka, ha hűséggel történik, nem veszti el jutalmát, mert Isten a hűséget nézi, nem a munka milyenségét. Mózes pálcával, Dávid parittyával, Illés palásttal, Dorkás tűvel szerez dicsőséget Istennek. — És Te, én drága Nőtestvérem, mivel szereztél dicsőséget Istennek az elmúló konvenciói évben?

Nézzünk vissza az elmult évre és készüljünk imádkozó lélekkel az 1963-as Konvencióra!

A viszontlátásra a Konvención!

A Női Nap péntek délután két órai kezdettel, július 12-én, New Brunswick, N. J.-ben lesz megtartva. Esti programmunk pedig hét órai kezdettel.

Jöjjünk el minél többen, hogy sokan örvendhessünk együtt az Urban!

A jó Isten áldását kívánva, szeretettel köszönti Nőtestvéreit az Urban:

STEG, MARISKA
az Országos Baptista Nőszövetség elnöke

A Call for "Sword Drill"

Once again the time has come when we are all getting ready for another meeting of our Convention.

This year your officers have prepared for you a special program, which will be very entertaining with its

"Sword Drill"

contest, for which we expect all of you to get ready to represent your church and obtain the prize that will be awarded to the winning church.

Hoping to see you in New Brunswick Yours in Christ,
MAGDA MOLNAR

Rev. Tatter Vilmos új címe:
8550 S. Major Avenue
Oak Lawn, Ill.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Német Lajosné

"Uram, taníts minket imádkozni!"

Ma már az egész világon ismeretes a keresztyén nők VILÁG-IMANAPJA. Ekkor a keresztyén nők általában megemlékeznek az ima jelentőségéről.

Az Ur Jézus, aki forrása az imaéletnek, gyakorolta az imádkozást utolsó lehelletéig.

Lukács evangélista így idézi Jézus utolsó szavait a keresztfáról: "Atyám, a Te kezedbe teszem le az én lelkemet."

Válságos időkbe sodródott a világtársadalom. Bizonytalanság sötétlik minden vonalon. Fenyegetődzik a gyűlölködés, ármánykodás és féltékenység a hatalomért. Emberi ígérgetések letörnek . . . — De hívő szívvel mégsem lehet félreállni az élet kihívásai elől, mert "ami embereknél lehetetlen, Istennél lehetséges . . ." jegyezte fel Lukács evangélista Jézusnak egyik legfeltűnőbb kijelentését tanítványai előtt.

Az imának igazi iránya az Istenhez való hűséges közeledés. Ezt kellett a tanítványoknak megismerni, megtanulni és megszeretni.

A tanítványok többször imádkoztak Jézus jelenlétében. Ő hallotta a különböző kijelentéseiket, kérelmeiket, sőt utasításaikat Isten felé. Várva-várta türelmesen, jóakarattal a ráébredés jeleit nemcsak az imának, hanem az imaéletnek.

Tanításaiban gyakran kitért különféle megvilágítással az ima rendeltetésére. Belső elmélyedés, önvizsgálat szorgalmazza a kezdeményezést és a tettvágyat. Mindez szükséges volt a megismerés megszerzésében. De amidőn olykor-olykor a tanítványok Mesterüket hallották imádkozni, akkor minden földi hatalomnál csodálatosabb hatalom jelenlétét sejtették.

Egyszer a tanítványok közül egy meg is szólalt:

"URAM, TANITS MINKET IMÁDKOZNI!"

Akkor az Ur, szinte a szivükbe forrasztotta az Uri Imádságot, a legáldottabb könyörgést, alkuvás nélküli felajánlással, amit emberi fül valaha hallhatott!

Az ima felemel, vígaszt és nyugalmat közvetít a feldult és megkeseredett szívnek.

VAN MEGHALLGATTATÁS!

Drága tapasztalatod-e ez?

Akik imádkoznak, azok hisznek, reménykednek az Isten akarata szerinti lehetőségekben és figyelembe vesznek minden értéket . . ., hogy az átokból kevesebb, de az áldásból mindig több áradjon széjjel az emberek között. Igazi hatalom és dicsőség az Atyától származik.

Legyen a szívünk kész mindenkor az imára!

TATTER VILMOSNE

Nők szolgálata az imahéten

A new brunswicki gyülekezet az imahét keretében a nőket is szolgálatba állította.

Igy január 10-én az imaóra vezetését Mrs. Izabel Kohutek testvérnő végezte Máté 5:13—16. v. alapján, mikor Jézus a világosságra hívja fel figyelmünket.

Osváth Jánosné testvérnő Máté 13: 45—46 versei alapján a drágagyöngyökről, Weiser Hermanné testvérnő (Máté 5:11—12) a mártírok, a Krisztusért szenvedők jutalmával foglalkozott.

Január 11-én Mrs. L. Nagy (Márk 4: 2—34) a Magvető példázatát adta az imaóra tárgyaképpen. Ifj. Révy Imre tv. hozzászólásában Isten hozzánk való irgalmát ecsetelte.

Koy Pearl szólóénekkel és ifj. Weiser Hermann a 23. zsoltár elmondásával szolgált el alkalommal.

Koy Imre tv. imája zárta be a hálaadás óráját.

(L. Osworth)

Salamon imája

Bölcseséget, bölcseséget adj nekem!
Oly kevesen élhetnek bölcseségben —
Szived szerinti értelemben itt.
Pedig mindig a bölcseség segít!
E nagy népet miként vezessem másképp?
Csak az győzhet, ki bölcseségben Rád
néz,
És úgy ítél és úgy dönt mint ítélő.
Számlálni se tudhatni az itt élő
Nagy néptömeg véghetetlen sorát.
Adj bölcseséget nékem! Odaát,
Nálad nincs senki, aki bölcstelen.
A belsejét hadd lássam az embernek!
A titkot, amit szem elől takar,
A jót, gonoszt hadd tudjam ott felfedni,
Mert ellenedre tenni nem akar
Szolgád, aki néped élén áll im most!
Számomra jódat, én Istenem, oh, így
oszd,
Hadd élhessek igazi értelemben!
Bölcseségedből, Lelkedből adj nékem!

S. B.-né

AZ IMÁRÓL

Nem szabad imáinknak a földön kúszni: a mennybe kell azoknak emelkedni, s azért a menny felé irányítsuk gondolatainkat! C. H. SPURGEON

*

Ha nincs kedved imádkozni, annál inkább imádkozzál! H. E. Fosdick

Hirek a Bethesda Otthonból

Jóságos mennyei Atyánk boldogító, bátorító és megnyugtató ígéreteit bőségesen tapasztaltuk az Otthonban való élet minden vonalán. Ő velünk volt a változások és megpróbáltatások között is. Midőn december havában egy északi hideghullám átcsapott és sok kárt tett a citrus-gyümölcsben egész Floridában, Otthonunknál az Ur azt is megkímélte a mi javunkra. Inkább azon fákban tett némi kárt, melyről a gyümölcsöt már elhasználtuk, pl. a mangó és avocado fákban.

Súlyos baleset. Király Benjámin tv., aki a multban több évben a telet Otthonunkban töltötte, a mult ősszel ismét vissza jött és itt-ott fizikai munkával törekedett az intézetet segíteni. Február havában hozzá kezdett tisztogatni a fákat. Kurtz igazgató tv. fogadott egy embert, hogy tövestől kivágjon két nagy fát. Király tv. ott is csökkenteni akarta a munkát és saját felelősségére és a lakók tiltakozására hozzáfogott az egyik nagy fáról levágni az ágakat. A fa egy nagy ága reáesett, földresujtotta és oldalcsontját összetörte. Kétheti kórházi kezelés után, március 5-én belehalt súlyos sérülésébe.

Tetemét gyermekei Cleveland Ohioba szállították, hogy ott a Highland Park-i temetőben édesanyjuk mellé temessék. Elszállítása előtt az Otthon lakói és mások, az intézet lelkipásztora vezetésével gyászistentiszteletet tartottak, összesen 36 egyén jelenlétében. Három alkalmi ének, Szmenyák Pál és Petre tv.-nő emlékszavai után Kurtz direktor tv. angol nyelven és Petre lelkipásztor tv. magyar nyelven szólták az Igét és Rev. Attila Tivadar tv. imádkozott.

"Boldogok a halottak, kik az Urban halnak meg, mert megnyugosznak fáradalmaiktól és az ő cselekedeteik követik őket."

*

Virágvasárnap. Itt nem került volna nagy nehézségbe, fáradságba, vagy költségbe Jézus dicsőséges bevonulását virágokkal, pálmaágakkal ékesíteni. Itt van virág, pálma bőségesen. Ahelyett az Ige alapján oda engedtük magunkat az alkalom szellemének s újból hűséget fogadtunk Jézusnak, az urak Urának és királyok Királyának. Kis énekkarunk két alkalmi énekkel emelte a nap nívóját.

*

Nagyhét. Husvét nagyhetében két nagyon áldásos és népes összejövetelt tartottunk. Szerdán este a rendes és megszokott imaórát rendkivülivé tettük azáltal, hogy Mesterünkkel, Jézussal készültünk az előttünk levő nagy események áldásaira. Önmagunkba néztünk és Isten Szent Lelkének segítségével szivünk templomát törekedtünk tisztítani s méltóvá tenni a következő napok áldásaira.

Nagypénteken este emlékezetben ott időztünk a kereszt árnyékában. Közös- és karénekek lelkes éneklése után Rev. Attila Tivadar tv. ecsetelte az 1930 évvel

ezelőtt történt eseményeket és azok jelentőségét.

*

Húsvét. Floridában minden templomban az istentiszteletek télen népesebbek, mint máskor. Sok helyen vasárnap délelőtt két istentiszteletet tartanak, mert a templom nem elég nagy a tömeg befogadására. Sok a látogató és a vendég. Otthonunkban a húsvéti időszakban szintén többen vagyunk. Néha az is megtörténik, hogy innen-onnan vendégek érkeznek s azok emelik a megjelenők számát. Ez történt most húsvét vasárnapján is. Más vendégeink között megérkeztek Rev. Petre M. Adalbert nejével Lake Worth Fla.-ból és kedves vendégeink voltak egész nap.

Énekkarunk két alkalmi éneket adott elő és Balogh Róza tv.-nő egy alkalmi költeményt olvasott fel s Kurtz direktor tv.-nő Petre tv.-nő zongorakíséretével elénekelte angolul a "Holy City" c. éneket. Azután Petre G. tv. angol nyelven és Petre A. tv. magyar nyelven hozták a Jézus Krisztus feltámadásáról szóló üzenetet.

*

Házassági évfordulók. Húsvét vasárnapján ünnepeltük Simon Gyula testvéreink boldog házasságának 47-ik évfordulóját. Annak örömére, hogy a jó Isten őket testi-lelki erőben, egészségben megtartotta, vállalták az ünnepi ebédnek minden költségét s meghívták az ebédhez a tiszteleten megjelenők teljes számát. 66-an vettünk részt az ebéden.

Két héttel ezelőtt Borók István testvéreinket ünnepeltük házas életük 56-ik évfordulója alkalmából. — Közös óhajunk és imánk az ünnepeltekkel szemben ez: "Vezesd őket, oh Jehova, Földi vándor útjukon . . ."

Chaplain

*

Adományok az Otthonnak:

Szeretetotthonunk lakói, a Szövetségünkben élő árvák és Istenünk nevében szívből és szeretettel köszönünk minden adományt, amelyet adakozó testvéreink és barátaink hozzám küldtek:

Mrs. Vasas—Norwalk, Conn. $50.00; Mrs. Elizabeth Molnar, Bridgeport $10.00; Austin St. Baptist Church, Buffalo $50.00; Mr. Steve Medgyesy, Trenton $5.00; Rev. és Mrs. G. Balla, New York $10.00; Hungarian Baptist Church, Wallingford $25.00; Mr. Peter Balogh, Los Angeles $5.00; Mr. Howard Stanley Los Angeles $5.00; Mr. Alex Koch, Los Angeles $5.00; New York Ladies Guild $50.00; Mrs. E. Bartha Bridgeport $10.00.

Thank you,

Elmer S. Kish

*

A BETHESDA gyógyfürdőről

Mivel az Evangéliumi Hirnök havonta csak egyszer jelenik meg, nem akartam ez üggyel gyakran terhelni Lapunkat. De most aztán, amint gyorsan közeledünk a gyüjtés lezárásának idejéhez és a fürdő megépítése is folyamatban van olyan mértékben, hogy mire e cikk a sajtó alól kijön, már készen is lesz, azért még egy jelentéssel óhajtom ismertetni a testvérekkel a helyzetet:

A gyüjtés eddigi eredménye $3,228.89. A szükséges összeg, melyért elvállalták a fürdő megépítését: $5,000.00 (16x32 láb nagyságban). Még $1,771.11 hiányzik az összegből. Azonban még mindig vannak olyanok, kik ígéretet tettek erre a célra, amit még nem váltottak be. S hiszem, vannak még olyanok is, kik nem ígértek, de az Ur Lelke indítja ezen nemes ügy támogatására őket. Ezennel szeretettel megkérem azokat, hogy amit akarnak cselekedni, gyorsan tegyék meg, mert a közeli Konvenciónk után erre a célra nem gyüjthetünk. A mult Konvenció engedélyezett egy évet. Igy aztán alig van már a gyüjtésre egy hónap. "Amit teszünk szivesen, Ar Urnál kedves lészen . . ." — mondja egyik énekünk és az Isten Igéje.

Adományok, melyek az Evangéliumi Hírnökben még nem voltak nyugtázva: Vasárnapi Iskolák Konferenciája $50.00; Bacsó Péter és neje $200.00; Homonnai Flora $100.00; Papp Kálmánné $100.00, Zeffer Istvánné $30.00; Bajduk Lawrencné $10.00; Bütti Pál és neje $10.00; Miami-i Magyar Misszió $10.00; Haydn János és neje $25.00, Fanchal Dénes és neje $25.00; Veronica Andreica $6.00; Kish Anna $25.00; Szász János és neje $20.00, John Kuziszko $20.00, Biró Miklós és neje $10.00, Szabó János N. B. $10.00, Mrs. Mayne Woodside $10.00, Lengyel Ignatius és neje $10.00.

Fogadják leghálásabb köszönetemet az Ur és Szövetségünk nevében szives adományukért. Ujabb pénzbeli támogatást erre a címre küldjenek:

Rev. Gabriel Petre
764 Kossuth Road S. E.
Palm Bay, Florida

Tekints az Urra és hozd elé kérésedet! Legyen bűnbeismerésed és hálaadásod őszinte és tisztelettudó, kéréseidet pedig úgy hozd elő, hogy abból észrevegyék: hiszel Istenben és nem kételkedsz az ima hatásában. Nyilvános imánk igaz, szívbeli ima legyen. A valódi, buzgó ima úgy befedi a bűnök sokaságát, mint a szeretet! Az én komoly meggyőződésem az, hogy az ima az istentiszteletnek egyik leglényegesebb, legáldásosabb és legfelelősségteljesebb része . . .

*

Az imádsággal nem mi változtatjuk meg Isten terveit — amint azt egyesek gondolják, — hanem az imádkozó ember változik meg. SADHU SUNDAR SING

*

Ha azt akarjuk, hogy minden óránk Isten-tudatos legyen, akkor bizonyos órákat tervszerűen azokká kell tennünk. Nagy imádkozók imádsága nemcsak spontán volt, hanem **rendszeres.**

H. E. Fosdick

NEW BRUNSWICK (N. J.)
Lelkipásztor: Kocsis Imre

Gyülekezetünk nagy örömmel s Isten iránti hálával ünnepelte meg az Ur Jézus feltámadásának ünnepét. Kora reggel napfelkelti istentiszteletre gyültünk össze a "Dauglas College"-nél. Befejezése után templomunk melléktermében ízletes reggeli mellett társalogtunk mindaddig, míg az imaóra kezdetét nem vette.

A vasárnapi iskola Vassi Béla testvér vezetésével vette kezdetét, mely alatt vallástételek és énekszámok hangzottak el Isten dicsőségére.

Kocsis prédikátor testvér felszólította azokat a testvéreket, akik más gyülekezetből jöttek városunkba s akik levél által kívántak a gyülekezet tagjai lenni. Összesen hét ilyen tag lett felvéve. Ezt követte a gyülekezet énekkara egy pár alkalmi énekkel, Haneskó János testvér vezetése mellett. Egyik énekben a szólót Kocsis lelkipásztor tv. énekelte.

Este 7 órai kezdettel az újonnan megalakult zenekarunk adott elő alkalmi darabokat, Kaji Imre vezetése mellett. — Énekkel, imával kezdetét vette az esti ünnepi istentisztelet, melyen az igét Máté 3:13—17-ig olvastuk, melynek alapján prédikátorunk alkalmi tanítást tartott. Az istentisztelettel kapcsolatban 11 lélek követte a Megváltót a hullámsírban. Ezek között 6 nő és 5 férfiú. A medencében mondotta el mindegyik a maga bibliaversét s hitük vallomására bemerítettek, hogy meghaljanak önmaguknak és feltámadjanak a Krisztusnak.

Majd hivatalosan a gyülekezet tagjaivá iktattattak be és minden egyes bemerített személy szép Bibliát kapott ajándékba.

Az Ur nevelje és tartsa meg őket népe között.

Osváth Jánosné

NEW BRUNSWICK, N. J.

1963 március 9-én hívta haza az Ur Szanyi József testvérünket s 12-én kísértük nagy részvéttel utolsó útjára. — A gyászistentiszteletet gyülekezetünk lelkipásztora végezte.

Szanyi testvérünk tevékeny és hűséges tagja volt gyülekezetünknek. Több éven át diakónusi szolgálatot is végzett. Az elmult karácsonyi ünnep alkalmával még bizonyságot tett az Urról.

Szanyi József testvérünk 1879-ben a Zemplén megyei Arkcserno községben született. Családjával együtt 1919-ben vándorolt Amerikába és Homestead, (Penna) laktak hosszabb ideig.

1928-ban költözött városunkba és itt is fejezte be földi életét.

Gyászolják: gyermekei, özvegy Salter Erzsébet, Helen Zih és fia, Mrs. Drummond Sára, hét unokája és két dédunokája és az egész gyülekezet.

Szanyi Testvérünk, a viszontlátásra!

Osváth Jánosné

*

DETROIT

OSVÁTH LAJOS testvér hazament

Amikor fájdalmában osztozunk a gyászoló családnak, hálaérzettel emelkedünk Istenünk felé, amiért hihetetlen nagy türelemmel ajándékozta meg Osváth testvért nagyon súlyos betegségének ideje alatt. Gyógyulásáért nem imádkozott soha, hanem hazamenetelét sürgette az Urnál. Sokszor kérdezte: "Meddig kell még várni?"

Felesége állandóan mellette volt, ápolta, vigasztalta és vele imádkozott.

Április 7-én, vasárnap adta vissza lelkét Teremtő Istenének. Ebben a nehéz pillanatban is mellette állott felesége és három gyermeke s idősebb fiának felesége is, aki ápolónői minőségben sokat segített rajta.

9-én este sokan jelentek meg ravatala mellett, hogy résztvegyenek a gyászistentiszteleten, amelyet közösen végeztünk Rev. Bogár testvérrel.

Temetése 10-én volt a Szőllősy temetkező vállalat kápolnájából s ez alkalommal is angol és magyar nyelven hirdettük Isten vigasztaló igéjét Bogár testvérrel, s utána a temetőbe vonult a gyászmenet s a sírnál felolvastuk Istennek a feltámadást bizonyító igéjét (I. Kor. 15:35—44), s utána Bogár testvér angol nyelven mondott imát, befejezvén a temetési szertartást, a feltámadás és viszontlátás teljes reményében.

Ebből a biztos tudatból merítenek erőt az özvegyen maradt hitves, három fia s ezek feleségeik és 9 unokája elköltözött testvérünknek.

Osváth testvér 1888-ban született Gömör megye, Zádorfalván. 1911-ben jött Amerikába és halála napjáig Detroitban lakott. Itt ismerte meg Jézusban Megváltóját 1935-ben, Akit ettől kezdve, odaadó hűséggel szolgált.

Igy nagy veszteség érte a Detroit-i gyülekezetet is. De nyertek azok, akik közé elment, mi pedig úton vagyunk arra felé.

Az Ur vigasztalja meg a megszomorodott szivűeket!

A viszontlátásra, Osváth Testvér!

Convention Time is Almost Here!

But please let us know how many of you are coming?

Adult, children? Preference for housing: Privet, Hotel, Motel. Time of arrival, time of departure?

Our host pastor is: Rev. Kocsis, 2 High St., New Brunswick, N. J.

Meghivó

Szeretettel várjuk nőtestvéreinket az Amerikai Magyar Baptista Szövetség folyó évi július hó 12-én (pénteken) New Brunswick, N.J., High Street 2. szám alatti gyülekezetben tartandó

Női Konferenciájára.

Imádkozzunk a konferencia áldásaiért!

Minden testvérnőt szeretettel hív és vár,

testvérük az Urban:
Mrs. MARY STEG
elnök

Mai munkaterheink

(Előadta: Rev. MOLNÁR ANTAL, az április 27-én megtartott clevelandi diakónusok konferenciáján.)

"Hordozd velem együtt küzdelmes szolgálatunk terhét, mint Krisztus Jézus jó vitéze."

Krisztusban kedves Munkatársaim!

Minden szellemi lénynek céltudatos tevékenysége a munka, amit az oktalan állatok is végeznek, de csak ösztöni érzéssel.

Az első munkás maga a mindenható Isten volt és munkásságának eredménye a látható és láthatatlan világ teremtése, annak fenntartása és igazgatása.

De mint minden munkának megvan a kimagasló pontja, úgy a jó Isten munkájának is megvolt már a kezdet kezdetén és ez az ember teremtése, s a paradicsomba való helyezése, bukása után felemelése és örök üdvének megtervezése volt.

A kidolgozott megváltási tervnek a megvalósítója

JÉZUS KRISZTUS

volt, akit bűnné tett értünk az Isten, de ugyanakkor ő lett bölcseségünk, igazságunk, szentségünk és váltságunk is, hogy a legteljesebb bizodalommal mehessünk mennyei Atyánk kegyelmének királyi székéhez.

Kettőjük közös munkáját pedig ebbe az aranykeretbe illeszti be a mi szeretett Megváltónk, Jézus:

"Az én Atyám mindezideig munkálkodik, én is munkálkodom."

Művét még mennybemenése után sem fejezte be, hanem elküldte a Szent Lelket,

"Aki könyörög érettünk Isten előtt és rombolja az ördög munkáját." I. Ján. 3:8.

Az Istenség harmadik személye sem maradhatott tétlen.

Az ő feladata volt az Ur Jézus csodálatos fogantatása és isteni felszentelése.

Később pedig az üdvösség dolgainak megismertetése; Krisztus felől való bizonyságtevő erőnek a megújítása; a választottak elhívása, megszentelése és megnyugtatása; bölcseséggel való felruházása; Isten templomává építése és könyörgéseikben segítője.

Az Isten angyalai sem tölthetik tétlenül idejüket.

Az angyalok feladata Istennek, mint a világmindenség alkotójának és fenntartójának és Jézus Krisztusnak, mint a világ üdvözítőjének dicsőítése, akaratainak végrehajtói, a kegyesek védelmezői, az ítéletnapon a holtak felébresztői, és az egész embervilág összegyüjtői lesznek.

Az ördög sem alszik, hanem dolgozik.

Gátlásokat emel Isten és Jézus Krisztus munkája előtt.

Kísértette Jézust és kísérti az embereket is és csapásokkal, betegségekkel kínozza őket.

Most, amikor így dióhéjban látjuk, hogy minden szellemi erő dolgozik, maradhatnánk-e mi, emberek, tétlenül? — Hiszen a munka reánk nézve nem büntetés, hanem csak a munkával való fáradság a büntetés.

Az Ur Jézus, Aki azt mondta magáról, hogy "MUNKÁLKODIK", tanítványait is mind a munkából hívta el, nem azért, hogy ne munkálkodjanak azután, hanem hogy nemesebb munkába állítsa őket. — A bibliai szőlős gazda dolgozni küldte szőlőjébe az embereket.

Jézus "BOLDOG" jelzővel illeti azt az embert, akit a munkában talál, amikor ismét eljön. Pál azt mondja: senki kenyerét nem ette ingyen s aki nem akar dolgozni, ne is egyen.

A munkához szükséges erőt mindig megadja nekünk Isten és az őszinte igyekezetet sikerrel koronázza meg. Biztató szavai ezek:

"Reggel vesd el a te magodat és este se pihentesd kezedet, mert nem tudod, melyik jobb, ez-é, vagy amaz, vagy ha mind a kettő jó lesz egyszersmind." (Préd. 11:6.)

Vegyük mostan külön megfigyelés alá a lelki munkát!

Különben is ez az, ami bennünket főképpen érdekel. A másikat csak végezzük, de nem azért, mert szükségünk van rá, hanem, mert szükségünk van kenyérre, ruhára, lakásra, stb.

Pál apostol sok erőt és mérhetetlen kedvet, oroszlánbátorságot önt belénk akkor, amikor ezt a magasztos kifejezést használja:

". . . ISTENNEK VAGYUNK MUNKATÁRSAI."

Mit érzett és látott ez a képességre hatalmas ember akkor, amikor tollbamondta ezeket a szavakat? Pál apostol, aki korának a legnagyobb filozófusa, filozófiájának hatalmas épületét alapjáig lerombolta, s a romhalmaz magaslatára állva, így kiáltott fel: "Szemétnek állítom az egészet!"

S utána a romokat eltakarítva, életének teológiai épületét emelte helyébe ez-

zel a homlokfelírattal:

"Élek most már többé nem én, hanem él bennem a Krisztus!"

Köszönjük, Pál testvér, hogy ennyire mélyen megláttad az ember méltóságának legértékesebb elemét és így látod bekapcsolva Istennek folytonos ténykedésébe, mint munkatársat.

TESTVÉREIM!

Soha nem nehéz a lelki munkát végezni annak, akit valóban Isten hívott és állított munkába.

Nem is lehet nehéz, mert szüntelen hallja a biztatást:

"Hordozd velem együtt küzdelmes szolgálatunk terhét . . ."

Veled vagyok és együtt szántunk, vetünk, plántálunk, szemzünk és oltunk, ami jó és üdvös, mindenkibe beleoltjuk. Nem lehet munkánk nehéz, mert a nehezebbet Isten végzi.

Ha igaz, hogy a keresztet Simonnal vitte Jézus, akkor mi úgy gondoljuk, hogy a nehezebb részét Jézus vitte.

Álljunk hát hivatásunk magaslatán, de nem kevélyen, hanem mindig alázatosan. Igyekezzünk olyat mondani, amit érdemes meghallgatni.

Tegyük érezhetővé a bűnösöknél azt, hogy ha ők nem törődnek üdvösségükkel, mi aggódunk miattuk. Ha ők nem akarnak bűnbánatot tartani, mi tudunk bűneik látásán sírni. Végezzük munkánkat olyan komolysággal, ami isteni követségbenjárásunkra mutasson rá úgy, hogy amikor arra szólítjuk fel az embereket, hogy "béküljenek meg Istennel", beismerjék azt, hogy Istent megbántották és haragszik reájuk. Ezért kaptuk a "békesség evangéliumának saruját". Béléltessük az embereket Istennel; embereket pedig emberekkel, még akkor is, ha sokszor szenvedni kell érte. Mennyei Gazdánk is szenved velünk!

De hol vegyünk mindig a körülményekhez megfelelő vetőmagot?

Menjünk ezért mindig Istenünk kamrájába! Ő maga is erre kér bennünket:

"Ne menj más mezőre szedegetni."

Tőle kérjük azt, amit másoknak akarunk adni, s ha nem magunknak akarunk igyekszünk hízelegni azzal, — ami különben is nem a miénk —, Isten meg fogja mutatni azt, hogy szavai nem térnek vissza Hozzá üresen. Igyekezzünk feladni a mennyei ételt adagolva, hogy élvezhessék ízét azok, akik az asztal körül ülnek. Adjunk nekik mindig eleget, de lehetőleg sohsem feleslegest. Menjenek haza tele zsákokkal — mint József testvérei Egyiptomból, — de csak annyira, hogy be lehessen kötni a zsákot. Igen, hadd érezzék, hogy Gileád hegyéről jöttek le, amelynek harmatja felüdítette őket. Ezt mind meg tudjuk tenni akkor, ha szabálynak vesszük Spurgeon tanácsát és előkészületi imánk hosszabb lesz, mint prédikációnk. (Én mindig az imakamarából lépek a szószékre.)

Miért nem érünk el nagy eredményeket munkálkodásunk nyomán? Talán azért nem, mert különleges módszerek feltálalásával foglalkozunk az eredmény eléréséhez, holott nem erre, hanem jobb keresztyénekre van szükség. Talán azért, mert a mi melegség a szószékről árad, a gyülekezet jégszekrénye mindjárt lehűti azt. Talán azért nem, mert nem merjük Istent felszólítani a zsoltárossal: "Vizsgálj meg engem Uram." Félünk, hogy azt fogja mondani: "Megmérettél és híjával találtattál." Félünk, hogy megkérdezi: "Miért beszélsz rendeléseimről és veszed szádra az én szövetségemet? Hiszen te gyűlölöd a fenyítést és hátad mögé veted rendeléseimet! Ha lopót látsz, mellé adod magad és ha paráznákat, társalkodol velük. A szádat gonoszságra tátod és nyelved csalárdságot szól. Leülsz és felebarátodra beszélsz, anyád fiát is megszidalmazod. Ezeket teszed és én hallgassak? Azt gondolod, olyan vagyok, mint te? Megfeddelek és elédbe sorolom azokat." (Zsolt. 50: 16—21.)

De, "Bízzatok, s ne féljetek!" Nem éppen baj az, ha nem is vihetünk ezreket Jézushoz. Lelkünk nagy Pásztora nem úgy mutatja be magát, mint "Jó Pásztort", aki eltévedt juhnyájakat visz az akolba, hanem csak EGYES eltévedt bárányokat, és öröme van felettük. Munkánkat nem ember, hanem Isten ítéli meg és a jutalmat is Tőle kapjuk. Csak arra fektessünk nagyon komolyan súlyt, hogy ami tőlünk telik, azt megtegyük.

Ma a munka csak annyival nehezebb, mint volt régen, hogy ma modern nehézségek ellen kell küzdeni. A mozi egy modern nehézség. Sokáig küzdöttünk ellene és végül megoldottuk úgy, hogy jó pénzért megvásároltuk és felállítottuk otthonainkba. Modern ellenség a dohány is, amelynek használatát még Kolumbuszék 1492-ben kezdték, amikor is kukoricahéjba csavarva szívták a szunyogok ellen. 1689-ben Erdélyben szigorú büntetést hoztak élvezői ellen. Oroszországban pedig orrcsonkítással büntették használóit 1634-ben. Régen bűn volt, ma már nem is rossz szokás, csak egy "ártatlan szenvedély", amelyből csak Amerika asszonyai többet fogyasztanak évente, mint 37,000 bérház építésének az ára. Foly hó elején New Yorkban három nagy könyvkiadó hivatalban rendeztek tisztogatást, mert több, mint 300 szülő emelt ellenük panaszt erkölcstelen nyomtatványok kiadásáért. Michael J. Murphy rendőrfelügyelő, aki a tisztogatási munkát végezte, mondotta, mikor az egyik raktárba belépett: "27 éves rendőri szolgálatom alatt nem láttam ennyi ocsmányságot." Az ilyenfajta iratok is nehezítik a lelki munka előhaladását, mert ezek szembekerülnek a vallásos iratokkal s bár nem győzik le azt, de gyengítik erejét és ha azt olvassák az emberek, nincs idejük a szentiratokat olvasni. Az alkoholról nem is beszélünk, hisz az elindult az emberiség történelmével és lépést tart vele. Még sok más modern akadály is van.

A mi feladatunk a fáradhatatlan munkálkodás legyen. Nem éppen baj az, ha nem is mindig édes a munkánk terhe, melyet vinnünk kell. A zsidók is keserű füvekkel ették a húsvéti bárányt, de ez mindég a szabadulás örömére emlékeztette őket.

Testvéreim! Éljünk az Isten országának borával, amely meg nem részegít, de munkakedvre derít. Táplálkozzunk a mennyei kenyérrel, amely meg nem terhel, de erősít!

Egy sebesen hömpölygő folyó partján állt egy misszionárius és csodálkozva látta, hogy a bennszülöttek amikor át akarnak menni a folyó túloldalára, egy jókora követ tesznek a saját fejükre és csak így mehetnek át, különben a sebesen folyó víz elsodorná őket. — Minket is a teher segít a túlsó partra!

S amikor átérünk, milyen jó lesz majd Jézus keblére borulni és karjai között örökre megpihenni . . .

"Mily szép és gyönyörűséges az atyafiaknak együtt való lakozása" — olvassuk Igénkben. — Egy ilyen gyönyörűséges együtt lakozás lesz a New Brunswick-i konvenció! — Okvetlen el kell jönnöd! Olyan testvéreid közé mész, akik elmondják majd neked, mily nagy dolgokat cselekedett velük az Ur! Még az ő szemükben is csodálatosan gyönyörűséges, hogy éppen náluk lesz az idei konvenció! Nagy szeretettel várnak!

Az Amerikai Baptista Konvenciót ez évben Detroit városában tartották meg lelki testvéreink 1963 május 14—19-ig. Ezrek vettek részt e nagygyűlésen, melyről a jelentést a következő számunkban hozzuk.

A mindenható Istennek a legjobbat adjuk és a Felségessel való beszédünknek gondosan mérlegeltnek kell lennie, amit felébredt szivünk összes erejével és lelki érzelmével hozzunk elé!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
368 Stevenson Rd., Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B,
New Brunswick, N. J.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio